

Kız ve Rüya Krallığı

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Rüya Krallığı

Ebru Mina TOMURCUK

Lily, sıcak açık kahverengi tenli, dalgalı kestane saçlı ve burnunun üzerinde çiller olan küçük bir kızdı. Beyaz yakalı sarı bir elbise, kırmızı örgü bir hırka ve kahverengi bağcıklı ayakkabılar giyyordu. Bir gece uyurken yumuşak bir ışık onu sardı ve kendini tuhaf, harika bir yerde buldu. Burası rüya krallığıydı ve daha önce hiç görmediği renklerle doluydu.

Rüya krallığı yumuşak bir ışıkla pırıldıyordu. Gümüş yapraklı ağaçlar hafifçe sallanıyor, çiçekler küçük çanlar gibi mırıldanıyordu. Lily, kahverengi bağcıklı ayakkabılarının altında parıldayan bir yolda yürüdü. Mavi çantasını sıkıca tuttu ve nerede olduğunu merak etti. Her şey güvenli ve biraz büyülü hissettiriyordu, sanki havanın kendisi gülümsüyordu.

Aniden küçük bir tavşan ona doğru zıpladı. Diz boyu kadardı; yumuşak beyaz tüyleri, gri uçlu kulakları ve boynunda yeşil bir atkısı vardı. Yanında ahşap çekiçli küçük bir deri alet kemeri asılıydı. 'Merhaba! Ben Pip,' dedi. 'Tam zamanında geldin. Köprümüz kayıp ve kimse rüyalar arasında geçemiyor!'

Lily'nin ela gözleri kocaman açıldı. 'Kayıp mı? Bir köprü nasıl kayıp olabilir?' Pip iki tepenin arasındaki geniş bir boşluğu işaret etti. Köprünün olması gereken yerde sadece boşluk vardı. Diğer tarafta hayvanlar üzgün görünerek bekliyordu. 'Köprü bir fırtınada parçalandı,' diye açıkladı Pip. 'Yeniden inşa etmemiz gerek ama bu bir tavşan için çok büyük.'

Lily parlak, meraklı gülümsemesini gösterdi. 'O zaman birlikte yaparız,' dedi. Pip'in kulakları dikildi. 'Gerçekten mi? Yardım edecek misin?' Lily başını salladı. 'Ama daha fazla yardıma ihtiyacımız var. Başka kim var burada?' Pip önden zıpladı, kabarık kuyruğu sallanıyordu. 'Beni takip et! Sana göstereceğim.' Lily aceleyle peşinden gitti, kırmızı hırkası esintide dalgalanıyordu.

Kütükleri üst üste yığan büyük kahverengi bir ayının olduğu bir açıklığa geldiler. Lily'den daha uzundu; kalın sıcak tüyleri ve yumuşak koyu gözleri vardı. Geniş göğsünü büyük cepli mavi çizgili bir önlük kaplıyordu ve omzunda bir halat kangalı asılıydı. 'Bu Bramble,' dedi Pip. 'Krallığın en güçlüsüdür.' Bramble yavaş, nazık bir gülümseme gösterdi.

Bramble kütüklerini yere bıraktı. 'En ağır kirişleri ben taşıyabilirim,' dedi derin, sakın bir sesle. 'Ama halatları bağlayıp kazıkları tek başıma çakamam.' Tam o sırada parıldayan bir yaratık süzülerek indi. Altın turuncu tüylü, beyaz göğüslü ve gümüş tüylü kanatları olan küçük bir tilkiydi. Boynunda küçük bir çan olan mor bir kurdele şingirdiyordu.

'Ben Fen,' dedi, sesi bir şarkı gibiydi. 'Yukarıda uçup sizi alkışlayabilirim! Hafif kazıklar için bir sepetim var.' Lily ellerini çırttı. 'Mükemmel! Bir takımımız var. Pip odun taşıyabilir, Bramble büyük kirişleri taşıyabilir, Fen de kazıkları getirip moralimizi yüksek tutabilir. Ben de yardım edeceğim!' Hayvanlar birbirlerine baktı ve başlarını salladı.

Lily köprünün olduđu boşluğa baktı. 'Bir plana ihtiyacımız var,' dedi. 'Pip, sen hızlısın. Ahşap kalaslar bulabilir misin?' Pip zıpladı. 'Evet! Nerede olduklarını biliyorum.' 'Bramble, ağır kirişleri kenara taşıyabilir misin?' Bramble başını salladı. 'Taşıyabilirim.' 'Fen, yukarıda uçup bize ne gördüğünü söyleyebilir misin?' Fen çanını çaldı. 'Çok isterim!'

Herkes işe koyuldu. Pip alet kemeri şingırdayarak ileri geri koşturdu, küçük kalaslar ve kazıklar getirdi. Bramble büyük kirişleri sanki ince dallarmış gibi kaldırıp yerlerine yerleştirdi. Fen yukarıda uçtu, gümüş kanatları ışığı yakaladı ve 'Biraz sola! Şimdi düz!' diye seslendi. Lily halatları bağladı ve eşyaları sabit tuttu. Köprü büyümeye başladı.

Ama iş zordu ve kısa süre sonra herkes yoruldu. Pip'in kulakları sarktı ve Bramble iç çekerek oturdu. 'Bu çok fazla,' diye fısıldadı Pip. Lily yanına diz çöktü. 'Birbirimize yardım etmeye devam edersek bunu başarabiliriz,' dedi nazikçe. 'Kısa bir mola verelim, sonra tekrar deneyelim.' Fen yere indi ve çanını yavaşça çaldı. 'Biz bir takımız,' dedi.

Yeni bir enerjiyle daha hızlı çalıştılar. Bramble son büyük kırışı tutarken Lily halatları sıkıca bağladı. Pip ahşap çekiciyle kazıkları çaktı. Fen yukarıda uçtu ve 'Başarıyorsunuz! Sadece biraz daha!' diye tezahürat yaptı. Boşluğun diğer tarafındaki hayvanlar da tezahürat yapmaya başladı. Herkes kendi yöntemiyle yardım ediyordu ve köprü güçleniyordu.

Sonunda son kazık yerine oturdu. Köprü iki tepeyi birbirine bağlayarak sağlam ve güçlü durdu. Pip sevinçle zıpladı. Bramble mutlu bir homurtu çıkardı. Fen çanını o kadar neşeyle çaldı ki çiçekler bile ona eşlik etti. Lily en büyük gülümsemesini gösterdi. 'Başardık! Birlikte!' Diğer taraftaki hayvanlar koşarak geldi ve mutlu danslarla teşekkür etti.

Rüya krallığı yeniden huzurluydu. Hayvanlar ileri geri geçerek hikâyeler ve kahkahalar paylaştı. Pip, teşekkür hediyesi olarak Lily'ye küçük bir ahşap çekiç verdi. Bramble onu sıcak bir ayı kucağıyla sardı. Fen, Lily'nin her zaman hatırlaması için çantasına küçük bir çan bağıladı. 'Bize takım çalışmasının her şeyi daha iyi yaptığını gösterdin,' dedi Pip.

Lily içten içe sıcacık hissetti. Yeni arkadaşlar edinmiş ve ihtiyaç duyduklarında onlara yardım etmişti. 'Bunu asla unutmayacağım,' dedi. 'Birbirimize yardım etmek en güzel büyüdür.' Hayvanlar başlarını salladı. 'İstediğin zaman geri gel,' dedi Bramble. 'Köprümüz sana her zaman açık olacak.' Güneş rüya krallığının üzerine batarken Fen'in çanı şingirdadı.

Lily gözlerini kapattığında rüya krallığı yavaşça soldu. Kendi yatağında uyandı, küçük çan hâlâ çantasına bağlıydı. Arkadaşlarını hatırlayarak gülümsedi. O günden sonra, biri yardıma ihtiyaç duyduğunda Lily rüya krallığını hatırladı ve birlikte çalışmanın her köprüyü inşa edebileceğini bildi.